

[Veistrup.]

imidlertid ikke gaa nærmere ind paa ved denne Lejlighed, men jeg henstiller det til ærede Medlemmers nærmere Overvejelse.

Naar vi nu staar over for en Nyordning af vort militære Værn, er det, fordi det er blevet en Nødvendighed i Kraft af den simple Ting, at alt det Materiel, som skal til, eller i alt Fald store Dele af det, er mere eller mindre forfaldent, hvis det ikke ligefrem mangler. Den Ordning, der gennemførtes i 1932, og som vi stemte for, men som vi ikke vilde tage Ansvaret for, havde det til fælles med saa godt som alle andre tidligere Ordninger: at man lavede Rammerne, men glemte at bevilge de nødvendige Penge til Opretholdelse af den Ordning, man havde etableret. Vi stemte, som sagt, for denne Ordning, men med en Motivering, som ikke var til at tage fejl af. Jeg skal tillade mig at citere den Motivering, jeg fremsatte — den findes i Landstingstidende for 1931—32 Sp. 1458. Jeg sagde følgende:

„Naar vi i Dag stemmer for Venstres Forslag, gør vi det altsaa ikke, fordi vi anerkender det, hverken principielt, sagligt eller teknisk, men fordi det er det eneste Middel til Nedbringelse af Militærudgifterne.“

Vi reserverede os, fordi vi ikke i nogen Henseende ønskede at vedgaa Arv og Gæld over for denne Ordning. I Dag foreligger der et Forslag for os, fremsat og motiveret af den højtærede Forsvarsminister, et Forslag, hvor Rammer og Indhold svarer til hinanden, hvor Opgaver og Løsning staar i rimeligt Forhold til hinanden

Den højtærede Statsminister fremsatte forleden ved et Møde i Odense en Udtalelse om det forelagte Militærforslag, som jeg ganske kan tiltræde. Han sagde, at det forelagte Regeringsforslag stemmer med Tiden og er en positiv Indsats, som viser vor Vilje til en Neutralitetspolitik, der passer for Danmark. Det var vel netop det, der skulde opnaas: at vi faar en Forsvarsordning, som betinger en Neutralitetspolitik, der passer for Danmark. Dette at ville agere Stormagt med Hensyn til militære Foranstaltninger tror jeg ikke vil imponere nogen, men vil højest være egnet til at fremkalde Skuldertræk hos Stormagterne og saa maaske til at skabe en falsk Forestilling inden for vort eget Lands Grænser.

For Resten er det lidt ejendommeligt at lægge Mærke til Oppositionspartiernes Stilling. De er i Virkeligheden kommet i den ulykkelige Situation, at de skal baadestange Aal og gaa paa Harejagt, og derfor

faar de intet Udbytte, hverken af Jagten eller af Fiskeriet. Og hvordan er saa deres Stilling? Dersom vi ser paa den Betænkning, som er afgivet af Folketingets Udvalg, indeholder den jo en Flertalsudtalelse og to Mindretalsudtalelser.

Hvad nu Venstres Betænkning angaar, saa begynder man med, at Regeringsforslaget giver Udtryk for en ændret Holdning over for Landets Forsvar. Jeg maa i hvert Fald i den Henseende svare: Hus forbi! Vi fra vor Side har aldrig hævdet, at der ikke vilde kunne opstaa Situationer, hvor Anvendelsen af et militært Apparat kunde komme til at foreligge; og at vi kaldte dette Værn en Grænse- og Søpolitivagt, betød ikke, at det ikke var udstyret med visse Magtmidler, saa at ikke irregulære Bander eller, som J. C. Christensen i sin Tid udtrykte det, saa at ikke et enkelt Skib eller en Haandfuld Folk skulde være i Stand til at overrumple os eller slaa os ned. Derfor er det min Opfattelse, at dette, om man skal kalde det en Grænse- og Søpolitivagt eller Hær og Flaade, er et Spørgsmaal om Etikette, men ikke vedrører Helheden.

Venstre siger endvidere i Betænkningen, at

„Regeringsforslaget bekræfter altsaa en Kapitulation fra tidligere Standpunkter, og Situationen i vort Land forsvarsmæssigt set er altsaa i Dag den, at Regeringen og dens Partier har forladt deres tidligere fuldkomne negative Holdning.“

Disse Udtalelser, fremsat af Venstre, danner, skulde man synes, en Motivering for at tiltræde Regeringsforslaget. Nu er Regeringen og Regeringspartierne, siger man, ude over Negativiteten, nu er det positiv Forsvarspolitik. Men hvorfor i al Verdens Riger og Lande splutter man saa ikke op om denne Forsvarspolitik? Jeg tror, at hvis der skal være Tale om Negativitet, maa det være hos Venstre; derved at de ikke vil stemme for det foreliggende Forslag. Naar jeg kalder det mærkeligt, at man ikke kan gaa ind for dette Forslag, som man selv karakteriserer som et positivt Forslag, kunde Venstre jo dertil svare, at det er, fordi Partiet har stillet Forslag om 9,1 Mill. Kr. mere. Men jeg ser, at Venstres Ordfører i Folketinget, Hr. Brørsen, har talt bevægede Ord om den store Samling i Folket; var der saa ikke en Mulighed for, at Venstre kunde se bort fra de 9,1 Mill. Kr. og slutte sig til Regeringens Forslag? Derved fik vi jo en fornuftig Militærordning og samtidig en ret stor Samling inden for Folket. Tror man virkelig, at disse 9,1 Mill. Kr. betyder den store